

Verschil in bediening

door: Kris Tavernier

Lukas 9:49-50

Persoonlijk heb ik veel geleerd van de passage in Lukas 9:49-50 en vaak vertroosting daarin gevonden: *“Johannes nu antwoordde en zei: Meester, wij zagen iemand in uw naam demonen uitdrijven en wij hebben het hem verhinderd, omdat hij U niet met ons volgt. Jezus echter zei tot hem: Verhindert het niet, want wie niet tegen u is, is voor u”*.

Als we kijken naar de verzen ervoor (vers 46-48), dan zien we daar een verkeerd principe. De discipelen vroegen zich af wie van hen nu de meeste was. Heeft u soms ook deze gedachte? Vraagt u zich soms af op de hoeveelste rij u in de hemel zult mogen zitten? Het is een plastische voorstelling van zaken, maar toch. Als u kijkt naar de christenen (en plaatselijke gemeenten en denominaties) rondom u, waar schat u dan uw plaats in? Vóór hen of áchter hen? Stel deze vraag maar heel eerlijk aan uw eigen hart. Bedenk dan goed wat de Heer Jezus antwoordt: ‘Een ieder, die dit kind ontvangt in mijn naam, ontvangt Mij: en een ieder, die Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft’ en ‘wie onder u de minste is, die is groot’. De Heer Jezus woont in elke gelovige en elke gelovige is even kostbaar voor Hem.

In Exodus 30:11-16 vinden we het gebeuren waarbij iedere Israëliet die tot de getelden behoorde, van 20 jaar oud of daarboven, een zoengeld moest betalen voor zijn leven. Iedereen moest evenveel geven (vers 15)! Rang of stand, rijk of arm, slim of minder slim; het deed er niet toe. De prijs was voor allen evenveel, ze waren allen even kostbaar. Wij moeten geen zoengeld betalen, de Heer Jezus Christus heeft ons gekocht en betaald met zijn kostbaar bloed (1 Petr. 1:18-19). Elke broeder en zuster heeft evenveel gekost als uzelf: niet meer (ze zijn niet meer waard dan u) maar ook niet minder (u bent niet meer waard dan zij). Denkt u wel eens zo na over uw broeders en zusters? Hoe zouden wij durven oordelen wie de minste en wie de meeste is?!

Dan komt Johannes en spreekt over ‘iemand’ die boze geesten uitdreef in de naam van de Heer Jezus. Ze

hadden het hem verboden, want hij volgde niet *met hen* de Heer Jezus. Zij stonden in de dienst van de Heer Jezus en wandelden met Hem mee. Deze man diende echter ook de Heer Jezus. Maar omdat hij niet *met hen* de Heer Jezus volgde, besloten ze dat het maar beter was hem zijn werk te verbieden. Hoe vaak gebeurt het niet dat wij andere gelovigen die niet *met ons de Heer volgen* beoordelen? Wat een verderfelijk hart zit er toch in ons binnenste.

De discipelen hadden verheugd moeten zijn met grote blijdschap! Ze hadden hem moeten bemoedigen in zijn dienstwerk (want hij arbeidde zelfs alléén, terwijl zij met twaalf personen waren). Want daar hadden ze iemand ontmoet die de Heer volgde en diende. Op een andere wijze en op een andere plaats dan zichzelf, maar iemand die ook de Heer diende! Ze hadden kennelijk niet eens naar zijn naam gevraagd, want die wisten ze niet. God had hem aanvaard. *“Wie bent u, dat u andermans huisknecht oordeelt?”* (Rom. 14:3b-4a). Indien zij gericht waren geweest op de eer van hun Heer, dan hadden ze niet aan die knecht of aan zichzelf gedacht, maar aan de Heer die verheerlijkt werd door de dienst van deze knecht. Hij handelde immers in de naam van de Heer, dat beleden ze zelf.

Ik heb geleerd (wat niet betekent dat ik daar altijd in slaag) om de ander niet lager te achten dan mezelf en dus mezelf niet hoger dan de ander. De Heer gaat een weg met hen en Hij gaat een weg met mij. Voor u is dat ook zo. Is de een dan meer dan de ander? Bent u meer dan ik of ik dan u? Moet ik de ander, u ook, zelfs niet uitnemender achten dan mijzelf volgens Filippenzen 2:3?! Dat kan enkel door ootmoed en nederigheid. Dat maakt het nu precies zo lastig. De volmaakte nederigheid kunnen we alleen leren van de volmaakte nederige Mens, de Heer Jezus Christus. Misschien, naar ik vrees, zullen we dat pas leren in de hemel. Dat neemt niet weg dat we er nu al wat meer naar mogen streven.

KT 01-06-2006

